

Svatováclavská

Stráž

Líst pro katolický lid
Orgán katolických
legionářů, jejich přátel,
hraničářů a vojáků
v záloze

Redakce a administrace
v Praze I., čp. 330

Ročník II.

V Praze dne 15. dubna 1938

Číslo 16

Boží mír

Velikonoční svátky jsou i těmi, kteří stojí daleko od křesťanské víry. prohlášeny za dny Božího míru. Jsou nazývány tisku ústupky ve stránicích bojích a jsou združňovány cestou jednoty všeho občanstva. A tak po několika dnech ustupují do pozadí ostré útoky a noviny mají klidnější ráz. Pro nás, věřící, jsou velikonoční svátky dny míru Božího z hlubšího hlediska, neboť nám připomínají Vykoupení a právě proto by si měla společnost toto vyšší hledisko uvědomit a dát svému Božiu míru pevnější základ.

Svět žije v neklidu, který, čím dále se vzdalujeme od bolestných válečných let, tím více se rozšiřuje. Hazarduje se s daným slovem, národově stojí nepřátelsky proti sobě, a každým okamžikem jest ohrožen světový mír. Lidstvo zapomíná, že bylo stvořeno jedním Stvořitelem a vykoupeno jedním Vykupitelem. Ze mají tudíž všichni národové stejný cíl a poněvadž Vykoupení je dílem nekonečné Lásky Boží, že se musí všichni vzájemně milovat. Jednota a svornost, ke kterým jsou vyzýváni všichni občani, nejsou uskutečnitelné bez lásky, ta je jejich poutem a jejich zákonem. A oprávněně můžeme na základě zkušeností tvrdit, že rozklad jednoty a svornosti v jednotlivých národech i mezi národy byl zaviněn úpadkem víry v těch národech, který i když je v moderní době překonáván, nese ustavičně špatné ovoce, poněvadž trval velice dlouho a zakotvil hluboko v srdcích lidských.

Následky vzájemné nenávisti a nejednoty jsou smutné a nejnmutnější z nich je, že se lidstvo musí stále trást před novými válečnými hrůzami a revolucemi. Pravda, podařilo se dosud uchránit mír, ale již ten strach působí hořost. A co dovede umešňovat nebezpečí z nových konfliktů? Jedině úsilí o prohloubení vědomí o synovství Božím. Boží mír, jeho udržení na celá léta a na celé desítky let předpokládá sesílení tohoto vědomí, o kterém tolik krásně nám hovoří velikonoční svátky, vreholící jásavým zpěvem: Vstal jest této chvíle. Tomuto jásavému zpěvu předeházela nekonečná hořost Vítěze nad hříchem a nad zlem, ale bez ní by nebylo Vykoupení a záchrany člověčenstva.

Lidstvo touží po radosti a touží po ní nejvíce právě ve chvílích, ve kterých prožívá těžkou hořost. Může se zahledět na Kalvarii a z ní čerpat potěchu, ale zároveň se z ní může naučit i jedné pravdě, již nejvíce potřebuje: Jedině tehdy, když se přivine celým srdcem nad hříchem a nad zlem, ale bez ní by nebylo Vykoupení a záchrany člověčenstva.

Příkazem všech Čechů je jednotu

Jednota! Opět a opět čteme tato slova a opravdu jsou v těchto dnech zdůvodněna. Všichni naši spojenci i nepřátelé, se na nás dívají a jedni se radují z toho, že jsme se srazili v celek, druzí by jej rádi rozrazili. Dej Bůh, aby se jim to nepodařilo. V tragických dnech dubnových r. 1918, kdy rakouský ministr zahraničí, dr. Czernin, prohlásil celý náš národ za zrádce, dostal odpověď 13. dubna národní přísahou, kterou přečetl před zástupci Čechů, Slovínů a Chorvatu spisovatel Jirásek za nepopsatelného nadsení celého národa, sraženého v jeden šik. A právě proto, že byli všichni jedno, stala se přísaha radostnou předzvěstí šťastnější budoucnosti osvobozeného národa. A je nutno, právě v těchto kritických dobách, zapamatovati si z ní slova:

„Národě československý! Shromáždili jsme se zde jako povolání zástupcové tvoji, abychom nahoru i dolu manifestovali, že všechny národ, sjednocen tak, jak toho dějiny tvoje nejsou pamětníky, stojí jako žulová hradba za vším tím, co tvoje poselstvo v památných svých a historických deklaracích zjevilo, tak zde stojíme! A v pevné nezlomné důvěře v konečné vítězství nejsvětějších práv svých, v důvěře ve vítězství spravedlnosti, ve vítězství práva nad násilím, svobody nad porobou, demokracie nad výsadami a pravdy nad klamem ve velkém vyhraněném dějin světových, zvedáme ruce své a při drahé památce předků, před očima vzkrísleného národa a nad hruby padlých v mohutném souzuku všech duší svých slibujeme dnes a pro všechnu budoucnost: Zůstaneme, kde jsme stanuli!“

Byly naplněny další měsíce r. 1918 po národní přísaze velkým utrpením, ale jednota národa nelyla podlomena, ba naopak, utrpení a pronásledování ji ještě sesilovala. A ona uspěla slavný den Svobody, pak přišly chvíle, a bylo jí chladně, kdy sami jsme si nedověděli jednotu udržet a oslabili jsme se. Nyní však slyšme zase se všech stran volání po ní. Budme jedním tělem, oživeným jedním duchem, tak zní hlas dnů. Na sjezdu Čsl. Orla dal tomu hlasu průchod Mgr. Sránek za katolíky, když děl:

„Scházíme se v době, kdy je mimořádně rozrušena celá Evropa a s ní i náš národ. Jde o sjezd státního národního tělesa, které je výchovným národním sborem pro brannost národa a státu a zároveň také — a to je věc — živou a obrannou zdi pro národ a stát v dobách zléh. V té chvíli nejdůležitější věcí u nás je jednotu srdcí a myslí celého národa bez jakéhokoliv omezení.“

Nikdo nás nerozdrtí, budeme-li tvořit svorný celek, drtíme ale sami sebe, nezachováme-li jednotu. Pro budoucnost je tím dána naše cesta!

Svatováclavský rozkaz

K jub. oslavám 20letého výročí k zřízení čsl. vojska v Itálii

21. 4. m. bude tomu 20 let co byla podepsána první smlouva mezi italskou vládou (Orlando) a čsl. Národní radou (Štefánik) o zřízení a uznání čsl. vojska-legií v Itálii. Italské legie třebaš povolání k jejich zřízení slalo se až v dubnu 1918, vykonali pro naše osvobození na Italské frontě velmi mnoho. Tam také pro vlasti zemělo nejvíce bratří potupnou smrti oběšením, při upadnutí do zajetí Rakouské soldatesky. Jisté některý bratr z přímých účastníků zahraničního odboje v Itálii napíše o činnosti a tvoření se armády v Itálii své vzpomínky. I tady děl se odboj v tisícileté tradici Svatojáclavské, o čemž svědčí tento rozkaz čsl. armády v Itálii.

Československý sbor v Itálii.

Velitelství 6. divise.

Denní rozkaz čis. 109. 28. září 1918.

Českoslovenští vojáci!

Dnes pod klenbou českých chrámů zaznívá více než kdý jindy: „Svatý Václave, vévodo České země, kníže náš, nedej zahynouti nám ni budoucím!“, jež vytryskuje jako vroucí přání z pohnutého srdce každého, kdo ji zpívá.

Dnes objevuje se Vám jméno S v. Václava ojasněné svatozáří a jisté každý vzpomene si na toho šlechtného českého knížete, kterého lidové podání představuje si na skvostném bělouši uprostřed svých rytířů, jež vede do boje proti nepříteli a s nimi vítězí.

„Nedá zahynouti nám ni budoucím!“ Národ, který má víru ve vlastní ideály a jenž na obhájení jich prolévá svou krev, jistě bude vítězem a nezahyne. Tak v legendě náš kníže bdi vždycky v Blaniku nad svým národem a kolem něho stojí ozbrojeni rytíři, připraveni k útoku na nepříteli ohrožujícího zemi, nikdo neodolá jejich nárazu a jejich síla překoná všechny překážky. Národ bude svobodným, jako byl dříve, pluky nahradí meče a nastane čas klidné, šťastné práce.

Českoslovenští vojáci!

Legenda se vyplňuje! Blaniční rytíři vyšli z Blaniku. Červenobílý prapor vlá nad vámi, kteří bojujete za svobodu a spravedlnost. Celý národ vzhlíží k Vám s pevnou důvěrou a jistotou, že blízko jest onen velký den, ve kterém československý národ oslaví příští 28. září jako národ svobodný a silný. Ať žije svobodný československý národ.

Velitel českoslov. sboru v Itálii. Jenerál A. Graziani.

P. C. C. Za S. O.

Náčelník hlav. stanu, plukovník

Enrico Vitalini.

Vitalini v. r.

Tento rozkaz svědčí o tom jak hluboce v českém národě byla zakořeněna úcta k svatému knížeti, s jehož jménem na ttech a praporcem v čele vždy český národ vítězil. I v dnešních dobách tak bude — budeli potřebí. Jvk.

Katol. osvobozovací akce na Rusi

V časopise našem, jakož i jiných katolických listech bývá velmi často plným právem tvzeno, že náboženská olázka hrála velmi důležitou roli ve vývoji zahraničního odboje československého, že byla kladnou a tvořivou silou akce osvobozené a zejména že uvědomili, věřící katolíci, před válkou politicky, odborově neb kulturně organisovaní vykonali rovněž svou povinnost, jak jim kázala láska k vlasti a národní ideály. Tvrzení toto dokládá řada provolání, která byla otištěna v časopisech, vydaných Čechoslováky na Rusi, z nichž zejména jedno jest zvlášť zajímavé, neboť otiskl je nynější náš zemský předseda Ustřední jednoty čsl. legionářů katolíků, br. Dr. Dion. Polanský. Dr. Polanský dostal se do ruského zajetí jako katolický učitel moravský, který byl již před válkou členem Spolku katolického učitelstva, ale také čelným pracovníkem oralským. Svůj projev otiskl na jaře roku 1917 v „Čechoslováku“.

Jádrum jeho byla výzva ku katolickým krajanům československým, aby vstupovali do československého vojska na Rusi. Autor cítil se býti jako katolický vychovatel mládeže plně oprávněn k takové výzvě, jelikož katolíci učitelé byli před válkou a jsou i dnes složkou, která jest ostatnímu občanstvu dávana za příklad a která jest vždy plně respektována. Toto provolání Dr. Polanského, jehož přesné znění nepodařilo se nám získati, vzbudilo dle legion. historika br. Ad. Zampacha mezi všemi zajateckými organisacemi značnou pozornost, neboť se vědělo, že se jedná o projev reprezentanta velmi početné složky národa. Provolání toto doplňovalo důstojně již prakticky prováděnou osvobozenkou práci celých skupin katolicky orientovaných Čechoslováků,

Několik myšlenek

Ve dny nesmírné radosti křesťanů z Vykoupení předkládáme taskavým čtenářům několik myšlenek k úvaze o povinnostech, které máme v těchto dobách.

„Nikdy snad, praví kardinál Gerlier, neměla naše generace naléhavější povinnost modlit se než nyní. Nikdy se nezjevilo jasněji lidem obdařeným vírou, že Vykoupení světa je ještě a vždy jediné schopno zachrániti jej.“

„Očekávám, pravil nejslavnější kazatel XI. století, Lacordaire, jediné od Ježíše Krista a jeho Cirkve opravdové dobro pro národ, totiž ducha upřímného a všečetného bratrství, povznese chudých v jejich morální důstojnosti, učtu k práci, svatosti rodinných svazků, skromnost ve etičnosti, pokoj mezi národy a pokoj duší.“

„I naši jednotě, di francouzský president Lebrou, v našem souřadění a naši síle spocívá naše spása.“

„Doneso Cortés věří, že „ti, kteří se modlí, dělají více pro svět než ti, kdož bojují. Je-li to ve světě tak zlé, je to proto, že je v něm více bitev než modliteb.“

Nezapomínejme nikdy na jednu důležitou pravdu, kterou poslal jeden moderní věřící myslitel: „Křesťan je člověk, kterému Bůh světlí jiné lidi, aby je zachránil.“

ale přes to ceněno bylo jako oficiální doklad jejich spolupráce.

Před tímto veřejným projevem Dr. Polanského znám byl již t. zv. „Kyjevský zápis“ z r. 1916, jehož se vedle řady ostatních osvobozených pracovníků zúčastnil i delegát katolických Slováků, redaktor slovenského Katolického Sokola v Americe br. Dr. Gustav Košík, kterého mnozí budou pamatovat z účasti na Svatováclavských dnech Orelstva v r. 1929.

V tomtéž roce 1916 otiskl také „Čechoslován“ v Kijevě provolání k „Mládeži křesťansko-sociální“, jehož autor není znám a které vyzývalo ke vstupu do českosl. vojska při příležitosti druhého náboru.

Jak patrně, bylo našimi katolickými pracovníky jak v táborech zajateckých, tak i mimo ně učiněno vše, aby i příslušníci katolického tábora a katol. spolků přihlásili se k aktivní práci ve prospěch osvobození našeho národa.

Budme hrdí na tuto jejich činnost, odmítneme domněnky a rozšiřované nepravdy, že katolíci stáli mimo, ale nebojácně vždy poukážme na tyto příkladné činy, z nichž zejména prohlášení našeho zemského předsedy bylo a jest i nekatolickými činiteli v legionářstvu velmi ceněno, jako čin, který stihl s sebou do řad dobrovolců celé massy českých katolických zajatců. —K5.

Příznak doby

Po posledních překvapujících politických událostech vane v Praze opět příjemné ovzduší a že je tomu tak, nespomeme vysvětlit z toho, že této příjemné nálady chce s námi sdílet i většina těch, kterým jsme dříve přece jen nebyli dostatečně příjemnými partnery a hlavně pak — uznávanými konsumenty. Vrátili jste se nám — příliš vřele Vás však nevíme — šlo to zde bez Vás a rádi jsme dopřáli Vídní potěšení s Vámi. Přišli všichni Steinitzové, Jejtelesové, Bondyové, atd. atd., přes to, že hranice byly uzavřeny — ale pro Vás se vždy nějaká ta skvira najde, inu to je Vaše plus. Pan továrník Bondy prý musí dohlédnout na cukrovár, p. Steinitz zas špatně losv prodávají, p. Khon zase kůže vydělává. V Austrii není pro ně zatím důstojného společenství, tak zase přechodně do republiky, zde je levně a peníze ze Švýcar na útratu vždy uvolnějí. A pak souvěrci — inu, na ty je spolehnouti — banky, pojišťovny, společnosti různých průmyslových i obchodních odvětví — inu to vše mohou zastávat a jsou vždy ochotni pot svůj tělesný pro blaho pohostinného národa vyřítit a se obětovati v tak rozvětveném, době situovaném souvěreckém přibuzenství. Tak známý pan Dr. Alfréd Eckstein, tajemník Pražské peněžní bursy s platem přes 10.000.— Kč měsíčně, vědom si plně své povinnosti k vyvolenému národu, obsadil i místo šatnáře v novém bursovním paláci příslušníkem svého národa, který se u nás přechodně ubytoval — oběma pak naprosto nevdají, že se s návštěvníky p. šatnář nemůže domluvit.

Ba dokonce 11. 1. m. — jaká čest pro nás — obtěžoval se člen vyvoleného národa, p. Robert Brock dirigovati Komorní orchestr z členů Symfonického orchestru našeho pražského Radiojournalu. Oba případy působily samozřejmě trapně na návštěvníky. Jest jisté na zodpovědných činitelích, aby měli sami dostatek ohledu k naší veřejnosti a nedráždili zbytečně její trpělivost, zvláště v dnešní době — neb není ani jednoho případu, kde bychom viděli nějakého židovského emigranta pracovat na nouzovce, statku, v lomech či v dolech a pod. — jsou však jim svěřována jen místa, kde všude snadno a lehce živobytí ušít a majetek získají na úkor našich lidí.

Nechceme být propagátory protizhidské myšlenky Třetí říše, ale máme obavy, aby uvedené důvody nepřivedli ji samy.

Legionáři tarokáři,
scházeli se v restauraci
U HORTÍKŮ, (pt. Otto Špírek),
v Praze II., roh Moránské
a Václavské ul. — Doporučujeme.

Projev N. J. S.

Ústřední výbor Národní Jednoty Severočeské považuje za vhodné obrátiti se k národní a zejména hraničářské veřejnosti tímto projevem:

Od okamžiku, kdy zahraniční události — hlavně ony v našem sousedství — vrhaly reflexy na naše poměry, dotýkající se v prvé řadě i životních zájmů českých lidí ve smíšených krajích naší oblasti, uložili jsme sobě i všem předním hraničářským pracovníkům a funkcionářům krajní pohořlost, spojení s naprostou zdrženlivostí v projevech.

V důvěře ve vedení našich státních věcí úmyslně nechtili jsme komplikovati situaci polemikou ve věcech podružných, když v popředí dne stály naše zájmy nejposvátnější — neodvislost a nedílná celistvost československé republiky, jako národního státu Čechů a Slováků.

Proto mlčeli jsme jak k projevům zloby, jimiž z mnohých míst německé národní menšiny byly zahrnuty naše národní obranné jednoty opovržlivým zkrsláváním pravdy i hanobním hraničářů, tak k výbuchům utajovaného očekávání a rostoucí opovržlivosti, jimiž naši státní příslušníci německé národnosti provázely děje za hranicemi činie z nich falešné závěry a odkrývající kořeny svých citů a cílů hraničářů v celku i podrobnostech tak známých.

Šťastní a vděční za projevny pana předsedy vlády můžeme prostě zjistiti, že pro ideu a pravdy v nich obsažené jsou hraničářů rozhodnutí stejně žiti, jako umírati.

Národ znova poznává dosah a tragiku hraničářské práce. Nechť zkouška posledních tvrdů je opravdu poslední výzvou k účinné národní solidaritě, v níž potřeby a boj hraničářů jsou naprosto totožné se zájmy národa.

Starý program hraničářský nechce cizí, ale chce bezpečně své. Záchovu své české půdy a hospodářské po-

znesení českého živilu. Aby se konečně vymanol a nikdy, nikdy zas nepadl v područí, ve které byl ukován věky nepřátelských režimů, nesvobody a germanisace.

Uvědomte si všichni lidé dobré vůle, že činie to, programově, organizovaně a důsledně, nechceme nikoho připravit o jeho práva a životní podmínky, že činie to, cestou odpovědné ukázněné demokracii i svobodám občanským, nejlépe chráníme a podporujeme státní bezpečnost a předpoklady obrany státu.

Proto Národní Jednota Severočeská odpoví na vývoj doby tím houževnatější propagací svých úkolů, tím usilovnější prací organizační a tvořivou součinností pro získání všech vrstev národa pro zájmy hraničářů, pro utvrzení sfaletnosti v národě, již i vzdálené pociť strachu a paniky byl stavem nejen neznámým, ale i neziskatelným.

Národní Jednota Severočeská upozorňuje na důležitost i propagandě za hraničářů. Nemůžeme se ubrániti dojmům, že ani vlivná zahraniční místa nejsou dobře zpravena o podstatě historického vývoje a skutečnosti dneška v krajích smíšených. Kdyby tomu tak bylo, nemohl by býti slyšán ani jediný objektivní hlas, který by mluvil o „ulačování“ Němců, když pravda — byf pro nás zahanbující — je ta, že i v jubilejním roce republiky děje se tendenční hospodářské, sociální i národní bezpráví členům národa stát obnovivšího se jako složky protičeského, většinou i protistátního poliického boje.

Tak jako před třemi roky v provolání na oslavu padesátiletí Národní Jednoty Severočeské vzláme k vládě i národu:

Pečujte o hranice, pečujte o hraničářů!

A doznáváme: **Ať žije československá armáda. Zdar její spojencům!**

Prapory, stuhu, vlajky

Ars Liturgica A. Mestkova,
Praha II., Ječná 2.

Ing. Miloš Brodt:

První tábor na úpatí Řípu před 70 r.

Letošního roku, kdy oslavujeme dvacetiletí naší samostatnosti, vzpomínáme také prvního tábora. Konaného na úpatí památného Řípu před 70 léty.

Je nutno si ujasnit příčiny z jakých ke konání tohoto tábora došlo. Jest nutno připomenouti si dob plných zklamání, porážek. Škod a pohrom zavinených tím, že otěže politiky české oetly se v rukou cizích. V těchto dobách, kdy národ náš prošel trpkou školou utrpení, nastává konečně zdravá reakce, kdy lid rázně a mužně opíel se proti soustavnému potlačování a duch opošení v národě projevuje své rozhodné sebevědomí prvním táborem na úpatí Řípu.

Po zrušení roboty v roce 1848, kdy národ vítal své osvození z porohy, nastává rok 1849, který přináší národu nová utrpení a sice ve způsobu danového zatížení, zavedením nových daní, které proti dosavadním byly o celou třetinu zvýšeny, takže to znamenalo značné zatížení občanstva.

Stav ten stal se povážlivým, když v r. 1852 a 1853 provedeno vyvazení selských statků a kapitál vyvazovací rozvržen v jedné své části na celou zemi, v části druhé pak na statky sešské. Pohroma vyvazení pozemků byla dlouhou řadu let velkým břemenem pro rolnictvo, které nemohlo nikdy v důsledku značného zatížení zúplna dostáti svým povinnostem. Když v roce 1854 provedena byla u rolnictva a živnostnictva domocvací národní půjčka, bylo to zatížení značné. Břímě daní dostoupilo vrcholu v roce 1859, kdy zavedena byla válečná přírůzka. Rovněž válka pruská a italská v roce 1866, ukončená mírem pražským 30. srpna, značně přispěla k zatížení veskerého občanstva, poněvadž dle mírových podmínek nejen že Italsko bylo donuceno vzdáti se krá-

lovství llenátského, ono bylo i nuceno zaplatiti Prusku 20 milionů zlatých válečných útrat.

Nastává v dějinách naší historie památný rok 1868. Začíná nový rok, venku buráčí vietř a chumelnice vje jako předtuchou brzké bouřlivé budoucnosti. Nastávají poměry mimořádné, nepřírozečné, naprosto nesnesitelné. Těžko se žije lidu českému po utrpení prohraných válek v příkory a pronásledování. Bída — zoufalost a beznadějnost jest jeho údělem.

V této nanejšť kritické době nastupuje vládu nové ministerstvo císařem jmenované. Dne 1. ledna 1868 uveřejňuje vládní list jmenování nového ministerstva, v jehož čele jest předseda kníže Auersperg. Ministrem financí jmenován Dr. Brestl. Po tomto jmenování následuje vyhlášení zákona, novým ministerstvem podepsaného, o dalším vybirání daní a poplatků. Dne 24. března 1868 předkládá min. financí Dr. Brestl návrh zákona o vybirání dávky ze jmění od všech osob království a zemi na říšské radě zastoupených. Dávce podrobno jak movité, tak i nemovité jmění. Proti tomuto návrhu vyvinula se i v kruzích poslanceckých velmi silná opozice. Také občanstvo celého království protestovalo proti tak značnému zatížení majetku. První k tomu krok podniklo zastupitelstvo okresu slánského, které k návrhu svého starosty hraběte z Clam-Martiniću, učinilo 30. března 1868 jednomyslné usnesení proti zavedení dávky z majetku. Po tomto usnesení následovala usnesení vesměs všech okresních zastupitelstev v celém království, která jménem celého národa protestovala a dovolávala se starého neporušitelného práva, dle něhož pouze zemskému sněmu přísluší, aby jedině on povoloval a usnášel se o nových berních v zemi.

Zprávy ve zkratce

— **Výsledek plebiscitu ve Velkoněmčelě** říši dopadl jak se dalo po skvělé rezi očekávat, takt: V Německu 98.94% odevzdalo své listky s „ano“. V Rakousku ještě více, totiž 99.75%. Ze 24.000 Čechoslováků hlasovalo jich jen 31 „ne“. Anšlus, provedený před měsícem, byl tedy schválen vsobecně.

— Po svržení Blumovy vlády senátem byl pověřen sestavením nové vlády Daladier. V jeho vládě nejsou zastoupeni socialisté a o podporu komunistů se vůbec nejednalo. Nejvice ministrů je z radikální strany a sice 12, 3 jsou z republikánsko-socialistického sjednocení, 1 ze skupiny středu, 1 z demokratické levice, 1 nezávislý republikán, a 1 lidový demokrat. Zdá se, že tento kabinet bude zase jen přechodný a bude připravovat cestu vládě obecného hlada. Lidová fronta je však roztržena.

— Poslední zprávy oznamují, že **britsko-italské jednání** bylo skonteno úspěšně a bude podepsáno ještě do svátku.

— V Číně utrpěli Japonci několik porážek a to dosti cílečných. Vládce Číny, Čankajšek, vybudoval silné letectvo, které působí japonské armádě mnoho nesnázi. Japonské letectvo bombarduje v odvetu Kanton.

— **Majových oslav** se neúčastní letos koaliciční strany, jak se dohodli političtí ministři, kteří se zároveň zavázali působiti k tomu, aby byly zastaveny v tisku vzájemné útoky jedné strany proti druhé. Bude-li tak i pro volby, zpráva nepraví, není ostatně ještě jisto, kdy se budou konat.

— Po 14 dnech očekávání podal německý soc. demokratický ministr Dr. Czech demisi a vedením ministerstva zdravotnictví byl pověřen Dr. Deerer. Ale soc. demokrti prý z koalicičního souhlasení nevystoupí.

— Bývalý státní zástupce **Sovětského Svazu, Krylenko**, který poslal mnoho lidí na popraviště, zažije osud svých obětí, čeká ho rovněž kat. Zároveň se z Ruska hlásí spojování několika ministerstev pod jednu osobnost, což asi znamená přípravu k utvoření direktoria o několika osobách v čele se Stalinem, čili diktatura bude úplná.

— V květnu uzná Společnost národů **dobyti Habše**. Nedalo se nic jiného čekat, ale Anglie neměla hnat národy proti Itálii tak dlouho, když přece mohla vědět, že jim tím neprospěje. Ale politika je politika.

— **Stávka v kovodělném průmyslu** v Paříži se rozšířila tolik, že je stávkujících již 135.000. Nynější ministerský předseda Daladier, který prohlásil, že nepřipustí obsazování továren dělníky, má tedy hned v prvých dnech své vlády před sebou těžkou překážku.

— V **Rakousku a Německu je 550.000 židů**. Do konce minulého roku odjelo z Německa 135.000 židů. Ve Vídni bylo 170.000 židů. V Rakousku byl nařízen velikonocní mir do 25. dubna. Kardinal Innitzer byl přijat Hitlerem a slyšení trvalo 1 1/2 hod. Zdá se, že Hitler hodlá provést změny v dosavadní církevní politice.

V **cizích službách jest takový katolík**, který své úspory ukládá u ústavů katolickým nepřátelských. Každý členář našeho časopisu koná svoji povinnost a své přebýtky svějuje záložně Hermes.

Katolíci ze Žižkova a Vinohrad ukládají své úspory a provádějí všechny peněžní transakce u **sběry a platební záložny Hermes na Žižkově v Nerudově ul. č. 14**. Uřaduje se denně od 8—14 hodin.

V **pamětních spisech vypočítáván velký počet dosavadních daní a břemen**, které tížily obchod, průmysl a zvláště pak statk nemovitý. Uvádí se, že není možno, aby rolník mohl obstáti, když novou daní sahá se na jeho majetek, čímž zmenší se cena statku a odejmutím značného kapitálu stává se výroba obtížnější. Rolník s obavou pohlíží do budoucna. Proto dříve než odhodlá se ministerstvo na vypsaní nových daní v této zemi, jest povinno uznati, a v platnost uvést práva koruny české, obnoviti sněm zemský na podkladě spravedlivým a rozšířiti obor jeho působnosti. Každá dan bez tohoto sněmovního povolení vypsaná, jest v království českém berní nezákonnou, proti ní má národ nejen právo, ale i povinnost protestovati. Pokračování.

Teplice-Šanov

Teplice-Šanov. Městské zastupitelstvo konalo v pátek, dne 8. t. m. plenární schůzi, v době třinácti dnů druhou. Tato schůze byla nutná, jelikož bylo především zapotřebí schválit a odhlasovat úver, který městu povolil německý Úvěrní ústav. Obec teplecká vyjednávala s různými peněžními ústavami o povolení zápujčky v obnosu 10 mil. Kč na rozšíření městské elektrárny. Dopodiv se jí nepodařilo získat tak velký úver, proto je nucena investiční program omezit a ze zápujčky něm. úvěrního ústavu zadala usnesením zastupitelstva dodávku za obnos ca 4.500.000 Kč. Dodávku kotle a roštu dostaly spojené strojní továrny teplecká a brněnská, turbogenerátoru spojené firmy Siemens a akciová elektr. společnost. Jiným důležitým bodem programu bylo prodloužení smlouvy s divadelním ředitelem Kurtem Hurllem na další období 1938 až 1939. Smlouva zůstává nezměněna, jen subvence, kterou obec divadelnímu řediteli dává, bude zvýšena o 25.000 Kč.

Teplice-Šanov. Pohyb obyvatelstva v měsíci březnu. V tomto měsíci bylo zapsáno 63 matricky narozených u děkanského úřadu 63 novorozenců, z nich 31 chlapců, 11 nemanzelských, 5 mrtvých narozených, 8 českých: Šip Frant., Kollárová Hanna, Kučirková Eva, Vosmiková Jirínka, Kollárová Hanna, Chalupova Miloslava, Rudolf Holub, Zahradková Jirínka. V matrice zemřelých zaznamenaných bylo 64 úmrtí, z nichž 29 mužů, 8 českých: Marie Brožková, Marie Kašpárová, Františka Novotná, Marie Rummlová, František Novák, František Dědek, Marie Horníčková, Olga Dřhotová. Svateb bylo v březnu pouze 5.

Sáatek. Na velikonoční pondělí, dne 18. t. m. ve 3. na 11 hod. koná se v děkanském chrámu Páně v Teplicích sáatek sl. Hlidy Brunové s p. Bedřichem Winterem, obchodníkem. Nevěsta je dcera p. soudního kontrolora K. Bruny, který býval předsedou naší lidové organizace a dlouholetým obětavým činovníkem všech našich katolických spolků. Snoubencem srdečně blahopřejeme.

Jednota čl. Orla vzdává upřímné díky vdp. Frant. Ehlvi, děkanu v. v. a duchovnímu správci zemského ústavu v Kostomlatech za vzácný dar, který nám tento šlechtný dobrodinec věnoval jako příspěvek pro postavení naší Orlovny. Svůj dar provází vlastnoručněm dopisem, jež končí slovy: „Bůh dopřeje Vám hojně dobrodinců, byste nemuseli sbírat po kornáčích, nýbrž po stovkách“. K čemuž my dodáváme: „Aspoň sto takových dobrodinců jako vdp. děkan Ehl a mohli bychom stavět“. Jméno vzácného příznivce naší hraničářské jednoty zachováme vždycky v vděčné paměti.

Podvodný pacient. V teplecké nemocnici byl přijat do ošetřování bývalý hotelový vrátný Rudolf Retter. Pozornost vzbudilo v nemocnici, že nový pacient dostává nápadně

S bombastickým jásotem hlásal veškeren německý tisk říšský a sudetoněmecký do světa skvělý a nečekaný výsledek nedělních voleb. 99,9% voličů hlasovalo pro Hitlera. Něco takového svět dosud neviděl ani nezažil. I zahraniční tisk byl z největší části udiven tímto velkolepým Hitlerovým úspěchem. Hlasy našich listů byly střízlivější, protože informovanější. My hraničáři jsme příliš překvapeni nebyli. Když jsme sledovali celou reži příprav, věděli jsme, že výsledek nemůže být jiný, právě tak, jako jsme byli přesvědčeni, že i Schuschnig byl by v Rakousku získal ne-li 90, jistě aspoň 75% pro neodvislost Rakouska. Několik dní před volbou byl jsem na cestě do Prahy svědkem zajímavého rozhovoru významného předáka německé strany soc. demokratické s americkým Rakusanem, který jel do Vídně, aby se osobně účastnil voleb. Na poznámku bodrého občana z Ameriky, že tam rakouští příslušníci očekávají jistě asi 75% hlasů pro připojení, odpověděl sociální demokrat už tenkrát: „Co Váš napadá? Podle toho, jak jsou volby aranžovány, musí být pro „Anschluss 95%“. Předvidal správně, podobně jako my. Mysleli, kdyby chod volb byl normální, že by katolíci právě tak jako protestanti, sociální demokrati právě tak jako komunisti, Češi právě tak jako příslušníci jiných národnostních menšin v Německu hlasovali „pro“? Pro ty, kteří je utiskují, pronásledují, je takřka ani volně dýchat nenechají? Jsme velice zvědaví, splní-li vůdce svůj slib, že toho nebudou litovati. Když z našeho pohraničí odjížděly v neděli zvláštní vlaky a autobusy s německoríšskými příslušníky k hranicím,

mnoho zásilek poštou, jež přicházely na jeho jméno s označením „vrátný v nemocnici“. Když konečně zastavilo před nemocnicí i nákladní auto a zaměstnanec obchodu odevzdával udivenému skutečným vrátnému pětikilový balík kávy spolu s objednacím listkem na jméno „Retter“, vyšlo na jevo, že tento povedený ptáček objednáva v různých firmách zboží všeho druhu, které mu bylo ochotně dodávají v domněnce, že se jedná o skutečného vrátného v nemocnici. Dodané zboží ihned zašantročili, lacino dále prodal, ale ovšem nezaplátnil. Samozřejmě byla na podvodníka upozorněna státní policie, která ho ihned z nemocnice předvedla na policii a odtud k okresnímu soudu.

Návštěvy v nemocnici jsou dovoleny o velikonočních svátcích v neděli i v pondělí, naproti tomu v úterý jsou zakázány.

Zájezd Buriánova divadla, o kterém jsme se v minulém čísle zmínili, bude uskutečněn ve středu, dne 20. t. m.

Cirkus „Assevera“ bude v Teplicích od 16. t. m., kdy pořádá zahajovací představení, do 21. dubna.

aby tam odvolili, měli volnou jízdenku, dostali jednu marku v hotovosti na cestu, oběd, na hraničích je očekávala hudba a vedla je do volbění místnosti. Takových voleb, nekčete, kdo by se jich nesúčastnil, kdo by mohl jinak hlasovat než „pro“? Volebním výsledkem ovšem velice ještě bylo posíleno seběvědomí našich Henleinovců, kteří se chovají a vystupují tak, jako by byli sami voliči, a jako by při nejmenším měli už „svoji autonomii“ v hrsti. Jsme jako hraničáři daleci všeho ustrašenectví, s opovržením odmítáme chování slabobýšských povah u těch, o kterých Henleinovci se zřejmým posměskem hlásají do světa, že ačkoliv se Češi hlásají do jejich strany a jsou samozřejmě odmítáni. Ale přece jen žijeme v určitém duševním napětí a přejeme si, aby se poměry u nás co nejdříve vyjasnily. Jsme přesvědčeni, že naši vládě osud nás hraničářů není lhostejný, a že se jí podaří překonat všechny obtíže v řešení hraničářské otázky, aby ani republika neutrpěla na své prestiži ani hraničáři nebyli ohroženi. Znovu združďujeme naše stanovisko k nastávajícím volbám, kterým budou Henleinovci chtít vtisknouti charakter voleb říšskoněmeckých. Pokládáme za samozřejmý a kategoričtý příkaz doby, aby proti jednotné kandidatuře sudetoněmecké strany u nás v pohraničí všude byly připraveny a podány jednotné kandidátky české a aby každý hraničář skutečně tuto jednotnou kandidátku volil. Jenom takovým společným a svorným postupem můžeme zabránit tomu, aby také u nás po volbách nemohli Henleinovci hlásat, že ve „svém sudetoněmeckém území“ docílili 99,9%.

Teplice v rozhlasu. Pražský rozhlas chystá 6. května reportáž „Hrady a zámky v Cechách“. Mimo jiné předvede také teplecký zámek Claryho s hudebním doprovodem, který složil lázeňský ředitel Kolař spolu s Dr. P. Nettem z Prahy.

Podmoky

Jako poslední bod programu, určený na první čtvrtletí t. r., jednoty Orla, bylo sebrání divadelního kusu „Stržený kříž“ dne 10. dubna t. r. Ač polovina účinkujících hrála po prvé, byly jejich výkony velice uspokojivé a po každém jednání sklídili zasloužený potlesk. I účast, přes toho dne trvající deštivé počasí byla uspokojivá, takže i bratr pokladník byl spokojen. — Naše jednotka Orla utrpěla přesídlením p. ing. Vopršata velikou ztrátu. Tíse přišel, ale také tak tíse odešel, ani nám nebylo možno všem se s ním rozloučit. Děkujeme Vám tedy tímto, pane inženýre, i Vaši ct. pi. choti za vše, co jste pro nás, ať přednáškami, finančním podporou neb Vaším zářivým příkladem opravdu věřícího inteligenta-katolíka učinili a přejeme Vám

Ústí n. Lab.

Chabařovice u Ústí n. L. Henleinovci se chlubí, že v našem okrese získali za několik posledních dnů 2000 nových členů a stále ještě noví se hlásí. Hlásí se dokonce i Češi, kteří však se za členy nepřijímají. Litujeme, že se mezi českými lidmi najdou takové stvůry, ustrašení, (odpusťte nám ten výraz), kteří již věří, že Hanžin bůd v pohraničí páne a aby si to u něj nerozlili, zapírají své češství a zrazení svůj národ. Víme bohužel, že skutečně jst taková. Ze se najde český člověk, který se hlásí o přijetí do sudetoněmecké strany, který za stranu nebo jiný hmotný zisk buď s touto stranou volí, kteří své vklady z české záložny vybere a je do německého ústavu zanes, který své děti nechá zapasit do německé školy, který bude volat „Heil Henlein“. Takový člověk však nepatří do českých řad. Jestliže Henleinovi ho odmítají, ukažme i my mu, že bez takových zaprodanců se náš národ obejde, a my hraničáři že chceme mít ve svých řadách jen lidi ryzeých povah, statečné a neprodajné.

Roudnicko-Libochovicko

V poslední době dochází nám zpráva, že celá řada katolíky uvědoměných dělníků zajímá se o odlišnou organizaci Křesťanského dělnictva, a nebo jednotu katolických tovaryšů. Jest možno vyjítí katolickým dělníkům vstříc a organizace tyto ustavit. Jest však nutno aby byl dostatečný počet členů a za tím účelem mohou se uchýlit ti, kteří by do organizace té vstoupiti chtěli přihlásiti v naší filiální redakci, která se nachází v úřadovně sběrný a platebný záložny Hermes v Roudnici n. L., Havlíčkova ul. 301. Tamtéž se může přihlásiti řádný a pracovní kovářský dělník, který byl přijat do práce jako tovaryš. do velmi hodné rodiny na venek. kde by dělal za omezeného mistra vedoucího kovářské dílny. Místo toto při poutivé práci by bylo trvalé. V Roudnici konaly se odvody brance, při kterých většina staly se vojáky. Odvody měly klidný průběh a branci se opravdu chovali důstojně, což musíme k jejich čti podotknouti.

A zase nic . . . . . nebo-li nic se nestalo, tak nadešlý článek Rudé proudy ve svém posledním čísle. Kde se na adresu okresního úřadu v Roudnici n. Lab. vytká, že tento ačkoliv vydal nařízení na odstranění ženské služby v hostiicích jen na papíře, ale ženská obsluha, že zůstala zde. Máme za to, že okresní úřad v Roudnici n. Lab. v čele s p. vládním radou hejtnanem Dr. Gabrielem bude nejenom respektovati dané nařízení, ale že vezme v úvahu celou nejvyšší roudnickolibochovického okresu, která si přála nejen vydání zákazu ženské služby, nýbrž i provedení

Domínka Matějka:

Z Rakouska ke Slovanům

(Pokračování.)

Na druhý svátek k večeru nás přivázeli. Pramice nemohla přiraziti k druhému mlékmu břehu, skákali jsme do vody. Byl to špatný lék na moje koleno, které bylo dne dne horší, než úplavice se zhoršila tak, že jsem již nemohl ani chléb jísti. Měli jsme ještě 3 dny do Tyrany, šli jsme tedy od tmy do tmy. V noci na 28. prosince přišlo, oheň uhasil, seděl jsem celou noc na bokku přikrytý dekou a ráno šli jsme pěšinou lesem, mně bylo špatně. Ke třetí hodině lezli jsme do stráně, jelikož jsem nemohl pravou nohu ohýbat v kolenně, lezl jsem levou napřed a pravou dotahoval za sebou, ba i rukama jsem si pomáhal, několikrát klesl jsem únavou až šly na mně dřimoty. Kamarádi a celý oddíl byli již u předu a strach, že by mně zde v noci mohli Arnouti svléci, jako se to stalo již mnohým zajatcům, mne přinutil sebrati poslední sílu. Vyškřábal jsem se nahoru a potácel se pak po mírném svahu podpírajíc se holi přebrodivl jsem zase po po kolena řeku a po druhém břehu stále šel kupředu. Byla již tma a na široké cestě tábořili naši. Volal jsem Boušu a Válu, ale neozývali se, šel jsem až na konec tábořiště. Po malém odpočinku natáhal jsem pár kůlů z plotu a s tím přijímali mne

k ohni 2 Slované a 1 Maďar. Poslední měl ještě čaj, uvařil mně ho ráno i večer trochu, začal jsem mu dal chléb, který jsem cestou dostal. Asi o 10. hod. zaslechli jsme náhlé výkřiky od druhého konce. Kdoš přiběhl odtud a řekl, že byli přepadeni od Arnoutů. Ráno bylo mně trochu lépe, našel jsem Boušu a Válu, kteří spali v místě přepadení.

Vála již spal, maje pod sebou plášť a Bouša ošetřoval oheň, když přišli 2 Arnouti s puškami, z nichž jeden dával znamení, aby Bouša mlčel, ale on přece probudil Válu a Arnout popal ruru Váluv plášť za rukáv, který uťhl a odnesl. Druhý strhl ze dvou vedle ležících bratrů deku a utekl, bál se našich strážců.

29. prosince 1915 spali jsme v Tyrané na hřbitově před městem a za 2 dny dorazili jsme do Drače. Zůstali jsme u moře na písku, kdež nebylo možno sehnati kousek dřeva na oheň. Do města vedla cesta vodou a právě zde byla přehrazena dřevěnou bránou a silná stráž nás nepustila. Večer vál u vody studený, jako sněhový vítr. Ulehl jsem za kládu, ale sova zdřímnuv, chytil mne bolení, musil jsem vstáti, a pak otočil jsem si deku kolem pasu a behal až do rána. Koleno se mne provalilo, na dvou místech byly otevřeny rány, které bylo třeba ovažati. Byla to dlouhá a smutná noc sylvestrovská, kdež místo půlnoční scény jsem se modlil

a plakal bolestí. Ráno šlo několik mužů se stráž do města pro chléb a když přišli sdělili, že ve městě jsou dvě nemocnice. Později přišel komandant, kterého jsem žádal o dovolení do nemocnice. Neměl se k tomu, když jsem mu ukázal koleno, napsal dovolenku, byl jsem rád, že se mnou neposlal stráž. Hned na kraj města obešel jsem několik obchodů, kdež jsem dostal po groši až třech a koupil jsem si v krčmě talíř fazolové polévky, za níž krčmář Srb nezahl penize. Koupil jsem si též čaj, který aspoň na chvíli utišoval bolesti. Byli zde též italští vojáci a platily zde peníze srbské, italské a turecké, poslední měly největší hodnotu. Prošel jsem branou odkud vede úzká ale živá ulice. Vešel jsem do pěkného obchodu, kde byli tři Turci, z nichž jeden se mne ptá srbsky: jsem-li Maďar, Němec nebo Slovan, když jsem řekl, že Čech, obrátil se ode mne a já na vice nečekal, věděl jsem dobře, co si Turek myslí. Pak vystoupil jsem na opevněný vrch, odkud byl krásný pohled na moře a v dáli bylo možno rozeznati sošary potopené rakouské lodi. Konečně dostal jsem se do nemocnice, ale řekl mně, že musím přijít ráno. Druhá noc, první v novém roce 1916 byla horší jako všechny předešlé, jak jsem ulehl, bylo zle. Ráno 2. ledna byl jsem v nemocnici, kdež mně nohu ovažali a já behal se po městě až v jedné krčmě přespal jsem

do rána. Druhý den nešel jsem hned na postinu mezi ostatní zajatce, nýbrž až k večeru. Cestou potkal jsem celý náš oddíl šel k přistavišti. Přimísil se mezi ně. U přistaviště jsme dlouho stáli, konečně jedna třetina nasadla na loď a odplula. Nás zavedli na blízký dvorek kostela a fary. První dny nepouštěly stráž nikoho ven, jen pro vodu ke kašně. Chléb dostávali jsme asi 1 kg denně, ale byl hořký tak, že jsem ho nemohl jísti.

Třetí noc přišlo a mně bylo tak zle, že jsem byl připraven již na nehorší. Když pak ráno na Tři krále po mě svatě zůstal kostel otevřen, usedl jsem v zadní lavici, modlil jsem se a poroučel osud svůj do vůle Boží.

Nezapomenu nikdy, jak jsem v té kritické chvíli hledal smíření s Bohem i lidmi. . . . Lehnotu na holou mokrou dlažbu dvora zůstati ležeti, znamenalo více nevstáti, proto vynaložil jsem všechnu energii a sebral poslední sílu, ač jsem se sotva na nohou udržel, behal jsem o holi se džbánem v ruce, místo ke kašně do lékárny. Zde mne lékárník vlivně vyslechl, dal prášky, řekl, abych přišel zítra opět. Cestou zašel jsem do kařany a poručil si čaj, který zde podávají v malém tureckém šalku. Teplý čaj utišoval bolesti a jelikož mně chutnal a peníze jsem měl, vypil jsem jich několik.

Pokračování.

KDO CHCE PSACÍ STROJ PORTABLE (kufríkový)?

Prodáme několik tovných nových strojů Portable s úplnou písemnou zárukou hluboko pod cenou, z důvodů skladových. Generální zást. psacích strojů **Praha XII, Přemyslovská 26.** Těží na měsíční splátky po 50 Kč.

jeho. Napsali jsme v posledním čísle, že stojíme na strážích a z této neustoupíme ani o jeden krůček zpět. Doufáme, že toto se stane bezce všech ohledů v čase nekrátkém. abychom nemuseli se toho domáhat v zájmu veřejnosti dále než v Roudnici n. Lab.

Upozornění: Katolíci se upozorňují na duchovní cvičení, která se konají ve svatém tělu v prološtěném chrámu Páně. Při této příležitosti jistě vykonají všichni křesťanskou povinnost a přistoupí ke stolu Páně. Duchovní cvičení provedou dp. redemptoristé z Obřístě.

Všem našim oděratelům a příznivcům, jakož i vkladatelům sběrný a platebný záložny Hermes v Roudnici příjemně a požehnaně velikonoce přeje Fr. Levý, fil. redaktor a vedoucí sběrný.

Úvahy k 20 mu výročí naší republiky

Když se člověk zahloubá do novin všech směrů vůbec, přijde ve 20. roce naší samostatnosti k závěru, že se dost udělalo, ale daleko ne všechno.

Bujný květ šovinismu všech politických stran rozleptává nás hůře než yperit a přivedl nás tam, kde jsme nechtěli být. Mnozí bratři se také dle strhnou do politického viru a v něm ztratili tu svou legionářskou soudržnost.

Zapomněli, že rozháranost nám vždy přinesla neštěstí – byla příčinou našeho úpadku.

My katolíci legionáři to cítíme nejlépe, a politické strany nejméně, a proto také mají nejmenší právo ukazovat na svoje zasluby, neboť jejich práce pro malého člověka, který jest vlastně tou pravou oporou státu – nedává naděje v československý ráj, ba naopak.

Mnozí bratři v mnohých případech jednaj jako stranici, a proto také při veřejných slavnostech nejsou a na svoji víru zapomínají.

Tim ztrácejí svou váhu a význam v očích širokých vrstev katolické veřejnosti.

To je velká chyba a proto bratři, jest nejvyšší čas a velmi nutné, abychom konečně pochopili, že jsme sítém nepoměrně převážně katolickým a že přímým důsledkem toho bylo rozhraničení dieceji podle našich státních hranic, což má dalekosáhlý mezinárodní význam pro naši republiku. Máme-li na mysli prospěch republiky, který jest totožným s prospěchem lidu, tož nejlepší politikou bude, když se co nejdříve sjednotíme s našimi přáteli hranicáři, vojáky v záloze a všemi dobrými katolíky pod praporem Svatováclavským. To bude nejlepší dar k dvacátému výročí naší drahé vlasti. A. Hodáč.

Příbramská strojírna a slevárna

ŠMOLÍK A SPOL.,
společnost s r. o. Příbram
dodává:
smaltované sporáky a kamna. lit.
vany smalt., dřezy a pod.

Strojírna Slevárna Smaltovna

CENTRÁLNÍ DROGERIE

„KRÁLÍK“
ROUDNICE - HUSOVA

Jak roste kapitál – připisují-li se k němu úroky

Ve Spořitelních Besedách otištěn byl zajímavý článek, z něhož pro poučení našich čtenářů přinášíme stručný výtah.

Pisatel se zmiňuje o tom, jak roste kapitál, připisují-li se k němu jen úroky – a tu dochází k číslům, jež se nám zdají skoro neuvěřitelnými. – Jediná koruna čsl. uložená v roce 137 vzrostla by do roku 1937 na zářečné částku – větší než 1/4 kvintilionu Kč, přičemž musíme si uvědomit, že 1000 milionů je miliarda, milion milionů je bilion, miliarda miliard je trilion, bilion bilionů je kvadrilion a bilion trilionů – kvintilion. Tedy částka v našem případě velmi značná, a sotva si ji umíme dobře představit.

Pokusíme se aspoň o částečné vysvětlení. – 1 dm³ ryzího zlata tepaného váží průměrně 19,45 kg, a bude-li 1 kg zlata počítati cca za Kč 30.000.–, bude hodnota tohoto 1 dm³ činiti 583.500 Kč. Podle toho činila by váha 1 km³ zlata 194500 milionů tun v hodnotě přes 583500 bilionů Kč. – Obsah naší zeměkoule v km³ je 1.083 miliard těchto kilometrů. Kdybychom měli dvě koule tohoto obsahu z ryzího zlata, vážila by jedna přes 21.061 trilionů tun, čili obě dohromady byly by 7× těžší než je naše zeměkoule – a pak obě tyto zlaté koule rovnaly by se v předu uvedené hodnotě 1/4 kvintilionu Kč. Předpokládáme-li, že by na celé zeměkouli žilo 2000 bilionů lidí (t. j.

milionkrát více než ve skutečnosti) a zlato mělo by se mezi ně rozdělit, dostal by každý kostku o hraně 102,69 m, t. j. pies 1 milion m³ o váze 21.061.264 tun – v hodnotě cca 640.000 miliard Kč. – Kdyby si každý uložil tuto částku do peněžního ústavu na 1% úrok, nesla by mu každou vteřinu 200.000 Kč úroků. S tím už by mohl být živ, ne?

Snad je ve Vaší paměti ještě úloha, kterou dal rozhlás svým posluchačům k předloňskému svátku spořivosti. – Posluchači měli vypočítati, na kolik by vzrostla 1 – uložená za Karla IV. – roku 1346 do roku 1940. – Konečná číslice činila 8 1/2 miliardy Kč. – To bylo 4% zúročení 1 Kč, která při 4% dvojnásobí se za 18 let.

Tyto příklady – v praxi ovšem těžko proveditelné – ukazují, jak velká je moc a síla i nepatrných částek, jak z haléřů rostou miliony. – Učme se z toho, vždyť spořivost je základem blahobytu – blahobytu jednotlivců i národů. Spořivý národ zůstane silný a neofřesen ve všech bouřích světa – Pamatuje na to.

Proč já zrazuji katolický tábor a své peníze dávám do ústavů katolickým nepřátelům? Proč pomáhám nepřátelům k jejich moci a síle? Každý si odpověz sám. Katolické peníze do Záložny Hermes, Praha I.

orel stvo

Po zdařilých kursech organizačních a branných konaných pod patronací J. E. ndp. biskupa A. Stojky v Úhorodě a v Michalovicích, jeví se velký rozmach orelského hnutí na Podk. Rusi. V krátké době jednoho měsíce vrostlo 43 nových jednot Cs. Orla, jež se plně staví za myšlenku výchovy mládeže v duchu křesťanském k prospěchu národní brannosti. Při nynějším organizačním postupu stává se Cs. Orel nejsilnější tělovýchovnou složkou na Podk. Rusi, což má dalekosáhlý význam nejen v ohledu náboženském a mravním, ale také státním. Díky vzácnému porozumění J. E. ndp. biskupa A. Stojky proniká Orel do nej-

východnějších částí našeho státu jako nositel branných ideálů. Dnes nejvychodnější orelskou baštou jest jednota Cs. Orla ve Vyšni Apši, okres Rachov na česko-rumunském pomezí. Jak plně podkarpatoruské Orelstvo chápe velké svoje úkoly, jež na sebe převzalo, o tom svědčí nové a nové objednávky odznaků, odborně tělocvičných, branných a výchovných příruček. Do ruštiny bude přeložena orelská hymna a orelské písně. Mezi bratřími na Podk. Rusi se rozvíjí také čile krojová akce, aby na orelský stek do Prahy mohla přijeti Podk. Rus v plně početní síle. Orelská myšlenka zapaluje všechny kraje naší vlasti od Sumavy až k nejzápadní částem Podk. Rusi, neboť jest nesena společným rozhodnutím vydobýt si vedoucí postavení v národě a státě.

Slapy - místo klidu a bezpečí

Zakupte si proto parcelu v letovisku Slapy n./Vlt. Všechny živ. potřeby v místě. Zast. autobusů.

Správa letoviska Slapy:
Praha II, Zlatnická 4 - tel. 622-42

TISKOPISY

VŠECH DRUHŮ, MODERNĚ

PROVEDENÉ, V DOBĚ NEJ-

KRATŠÍ DODÁ TISKÁRNA

VLAST-A. DANĚK, PRAHA II., ŽITNÁ 26

Peníze a organizační jednotky záložny Hermes. Centrala v Praze I., Masarykovo nábřeží 18

organisační

Sjezd katolických legionářů z československého pomezí bude konán o Svatodušních svátcích (5. a 6. června t. r.) v Kručíně u příležitosti slavnostního posvěcení Mamrova katol. domu jako prvního pomníku nezapomenutelného vlasteneckého biskupa královéhradeckého Eduarda Jana Nep. Brynyscha. Připravuje největší účast. Z Prahy účastní se bratři s praporem. Bude vypraven též zvláštní autobus.

Stará Boleslav. Bratři železničáři! Súčastně se určité naší pouťi 1. května t. r. u příležitosti tisíciletého výročí přenesení Paladia Oznamte nám lístkem, kdy přijedete. – Přislušníci jezdeckých pluků, kteří chcete při průvodu z Brandýsa nad Labem do Staré Boleslavi jet na koních, napište nám, abychom tyto mohli včas pro vás obstarat. – Z Prahy vypravíme zvláštní autobus. Okrojované členstvo má účast povinnou.

Poličsko. Organizace a získávání členstva Ústřední jednotě čsl. legionářů dik obětavému příteli Jindru Jelínkov, ppov. v záloze, úředníku z Poličky, utěšeně pokračuje. Br. Jindra Jelínek, známý katol. pracovník v hnutí mladých, vynul zde agresivní činnost, aby dokázal, že katolíci z tohoto nábožensky zachovalého kraje účastní se zahraničního odboje s nadšením a láskou jako jini příslušníci čs. národa. Každý týden zašle nám několik přihlášek nových členů a mohl by být vzorem bratřím a zvláště členům Jednoty přátel v jiných krajích. V nejbližší době bude uspořádána ustavující schůze skupiny pro Poličku a okolí a doufáme, že bratr Jelínek pustí se do práce v okresích sousedních. Děkujeme mu touto cestou a prosíme jej, aby v této často přehlížené a zapomenuté práci vytrval. Jvk.

Příbrorsko. Devatenáct let se přehnal, devatenáct let trpkých zkušeností, po této době scházejí se starí dobrovolci a organizují se a tisknou si ruce. Devatenáct let čekají nepovsímnuti na slovo uznání, ale marně. Co chtějí? Dobrovolci přicházejí však jen proto, aby doplnili byly dějiny, že dobrovolci to byli, kteří hájili naše hranice, než přišli bratři legionáři do své vlasti. Mají tu své místo, vždyť všichni dobrovolně a nenáročně nabídlí své životy do služeb vlasti a národa. Doufají proto, že bude také jejich nenáročná práce pro blaho vlasti jednou všemi uznána. – Bratři, na stráž! L. F.

volná místa

Obec České Budějovice obsadí místo obecního úředníka. Žádosti do 20. dubna 1938. Blíží v Úředním listě č. 81.

Obec města Berouna obsadí místo velitele městské policejní stráže. Žádosti do 30. dubna 1938. Blíží v Úředním listě č. 82.

Ve všeob. veřejné nemocnici v Čáslavi obsadí se místo pomocné kancelářské síly. Žádosti do 20. dubna 1938. Blíží v Úředním listě č. 83.

Obec města Humpolce obsadí 2 místa ponocných. Žádosti do 5. května 1938. Blíží v Úředním listě č. 83.

U městského úřadu v Kralupech obsadí se místo koncepčního úředníka. Žádosti do 4. května 1938. Blíží v Úředním listě č. 85.

Městský úřad v Roztokách u Prahy obsadí ihned místo městského účetního. Vyžaduje se věk do 30. let, znalost psaní na stroji, absolutorium obchodní akademie neb jiné střední školy. Místa je smluvní na rok. Žádosti do 28. dubna u městského úřadu v Roztokách.

Dům se bourá

Rozprodám celý sklad nábytku hluboko pod cenou.

R. Bukáček,
Praha - Karlín,
Kralovská 47. – Telefon 61705

Hlavní název: **Svatováclavská stráž**

Autor: **Miloš Broft**

Názvy článků: **Několik myšlenek, První tábor na úpatí Řípu před 70 r., Naši Němci po volbách v Německu, Roudnicko - Libochovicko**

Stránky: **[1], [2], [3], [4]**